

Милица П. Стојиљковић¹
Универзитет у Нишу
Филозофски факултет
Докторске академске студије
филологије

УДК 811.163.41`373.231(=214.58)
Оригинални научни рад
Примљен: 15. октобар 2021.
Прихваћен: 20. април 2022.
DOI: <https://doi.org/10.46630/gsrj.20.2022.10>

ЛИЧНА ИМЕНА ВРАЊСКИХ РОМА

Рад представља истраживање порекла личних имена Рома основношколског узраста на територији Врања. За анализу је узета антропонимска категорија личног имена; укупно 76 феминина и 73 мускулонима. Циљеви истраживања јесу представљање именослова ромске националне мањине, утврђивање ком слоју припадају (каталогизација), као и осврт на социolingвистичке утицаје који су извршени приликом асимилације становништва. Приликом истраживања коришћене су методе ексцерције, класификације, индукције и синтезе са статистичком анализом и графичким приказима. Хипотеза постављена на почетку истраживања по којој су лична имена Рома наста(ја)ла услед непосредног утицаја већинског становништва показала се тачном, па се, на овом ареалу може говорити о социокултуролошким и територијалним утицајима у оквиру антропонимијског фонда Рома.

Кључне речи: антопонимија, Роми, лично име, социolingвистика, антропономастикон, Врање.

1. Уводне напомене

Предмет рада представљају лична имена Рома на територији Града Врања², у оквиру антропонимијског система ове националне мањине. Лична имена обухваћена истраживањем су имена ученика основних школа генерације 2008–2016³. Подаци за истраживање добијени су од информатора који се бави имплементацијом Рома и побољшањем њиховог статуса у оквиру заједнице.

¹ m.stojiljkovic-17789@filfak.ni.ac.rs

² Врање се налази на југоистоку Србије, у подножју планина Крстиловице и Пљачковице. Град је смештен на левој обали Лужне Мораве, у северозападном делу Врањске котлине. Обухвата Градску општину Врање и Градску општину Врањска Бања, као и 108 насеља. Врање је административни центар Пчињског округа. Град Врање чини 13 насеља. Према попису становништва из 2011. године у Врању је евидентирано 55.138 становника. Ромска национална мањина чини 4.99% становништва, односно 2.750 становника. Извори: <https://sr.wikipedia.org/sr-ec/%D0%92%D1%80%D0%B0%D1%9A%D0%B5> <24. 7. 2021> / НП 2012.

³ О личним именима и презименима средњошколских Рома у Војводини писале су Александровић Марија и др. 2011. у Зборнику *Из ризнице мултиетничке Војводине*, прир. Данијела Станојевић и Свенка Савић, Нови Сад: Педагошки завод Војводине.

Циљ рада јесте представљање антропонимијског слоја Рома и анализа порекла категорије личног имена, као и осврт на потенцијалне социолингвистичке утицаје који су извршени приликом асимилације становништва и формирања антропомастикона ромске националне мањине.

За анализу је узета категорија имена. Проучавање антропонимске категорије засновано је на употреби метода лингвистичке и ванлингвистичке оријентације. Прикупљена грађа разврстана је на мушка и женска имена, чиме се класификативном методом дошло до инвентара који обухвата 76 женских личних имена и 73 мушка имена. Овим радом биће проучавано порекло имена, док остали нивои (акцентатски, морфофонолошки, семантички) нису предмет истраживања. Индуктивним поступком доћи ће се до резултата, то јест фреквентности одређене категорије. Синтезом ће се дескриптивно и статистичко-графички приказати добијени резултати. На тај начин ономастикон Рома на ареалу Града Врања биће проучен за одређено старосно доба, а тиме ће се дати допринос овој мање истраженој категорији у домаћој ономастичкој литератури.

На крају рада биће дат попис имена коришћених у истраживању.

1.2. Роми

О пореклу Рома нема егзактних доказа у литератури, али се сматра да су непосредно везани за територију Индије. Иако постоје различите теоријске претпоставке о прапостојбини Рома, ипак је доминирала хипотеза по којој ромски народ води порекло из одређених индијских провинција. Борећи се за утврђивање сопственог статуса, Роми су инсистирали да Индија призна њихово порекло и веру. Тек је крајем 20. века (1983) Индира Ганди, тадашња премијерка, „признала Роме као ‘децу Индије’, а њихов језик, ромски, прогласила једним од ‘званичних језика Индије’” (ILIĆ i dr. 2009: 21). Овом декларацијом Роми су добили донекле потврду порекла, али су и даље остали недовољно афирмативног статуса. Њихов номадски карактер није нестао, већ се огледа и данас кроз различите миграције у циљу просперитетнијег живота.

Различите друштвено-историјске (не)прилике утицале су на то да су Роми постали жртве и већ у 11. и 12. веку протерани из домовине Индије, чиме је започео њихов номадски статус. Егзодус који су доживели тада и мигрирање у различитим правцима допринео је томе да су Роми сада расејани и насељени на готово свим континентима (према: РАДОВАНОВИЋ, КНЕЖЕВИЋ 2014: 18–25). С обзиром на чињеницу да су, зарад егзистенције, морали обављати занатлијске послове, Роми нису били у могућности да предано раде на очувању свог националног идентитета. Стални контакти са разним народима извршили су утицај у различитим сегментима живота, како на плану културних контаката, тако и на лингвистичком плану, а посебно у лексичком фонду.⁴

⁴ О ромском језику, али тимочког краја, више у Зборнику *Језик и традиција књажевачких Рома* 2018, где се истиче да „лингвистичка анализа ‘ромског српског’ може да укаже на

Роми у Републици Србији представљају националну мањину⁵ која добија све бољи статус разним актима и законима које Влада доноси у њихову корист⁶, а еманципација Рома одвија се и уз помоћ међународних организација. Међутим, према истраживањима, постоји проблем који се тиче декларације и то оних који још „немају развијену свест у тој мери да одлуче шта стварно хоће, тј. да ли хоће лагану асимилацију са већинским народом у коме живе, или да очувају свој етнички идентитет” (РАДОВАНОВИЋ, КНЕЖЕВИЋ 2014: 33). Због тога долази до разноврсних интергративних аспеката који се огледају и на плану језика, а за наш рад значајно, и у погледу именовања.

Кроз истраживање дела ономастикона Рома видеће се у којој мери су социо-културни аспекти или „проблеми са којима се суочавају деценијама, а пре свих резиденцијална (просторна) сегрегација” (ТОДОРОВИЋ 2011: 1139) утицали на интеграцију и асимилацију са Србима и особеностима већинског народа према којој су вршили адаптацију.

2. Антропонимска категорија личног имена

Лично име је обележје човека, чини основу његовог идентитета, са именом се човек „леgitимише и представља, уписује у књиге рођених, крштених, венчаних и умрлих, као и на гробљу, у школским, војничким и судским књигама” (ЛАЗАРЕВИЋ 2001: 23). Одабир личног имена за родитеље је важна ствар. У зависности од времена и, условно речено, законитости

путеве досељавања, будући да показује неке дијалекатске одлике које нису одлике српских [тимочких] говора” (СИКИМИЋ: 34), а истраживање је показало „да је у току процес редуковања ромског лексичког фонда [...] јер се тек приликом рада на транскрипцији показало колико ромских речи не разумеју (што се посебно односи на термине у домену материјалне баштине)” (Исто: 34–35).

⁵ Тодоровић наводи да су „Роми највећа *паневропска* мањина, како их је први пут назвала финска председница Тарја Халонен у говору одржаном 24. јануара 2001. у Стразбуру на Парламентарној скупштини Већа Европе” (ТОДОРОВИЋ 2011: 1138), јер је „својим специфичностима (непостојање стандардизованог језика и писма, изостанак седелачког начина живота, језичка, племенска и религијска хетерогеност) ромска заједница вечито одударала од критеријума којима се одређује идентитет европских етничких група” (Исто, 1138).

⁶ „Тежиште залагања помера се са модела заштите индивидуалних грађанских права на концепт заштите права националних и етничких мањина, односно на заштиту националних идентитета и колективних мањинских права” да би „коначно, у априлу 2009. године [била] усвојена *Стратегија за унапређење положаја Рома*, заснована на спровођењу мера афирмативне акције из четири приоритетне области” (ТОДОРОВИЋ 2011: 1139, 1140). Такође, треба истаћи да се активно ради на поспешивању културе Рома и то у области превођења како дела светске књижевности, тако и верских списа, посебно хришћанских. (О томе детаљније у: САИТОВИЋ 2018: 31–44)

када је у питању именовање, давала су се имена профилактичког карактера, верски мотивисана, имена историјских личности, имена које презентују неку физичку или карактерну особину, дан рођења, а последњих деценија примећује се тенденција формирања нових имена, која су углавном модификације постојећих. Та варијантност индиректно је условљена помодарством. Неоспорно је да на ономастикон једне нације утичу различити фактори који су у складу са друштвеним приликама и променама.

Посебан тип имена једног ономастикона чине алоглотна имена која, када се „jednom nađu u jezičnom sistemu, tj. U (našem) jeziku, javljaju se i vladaju kao sastavni deo naše antroponimije, pa su, naravno, podvrgnuta i strukturi našeg jezika, tj. Doživljavaju fonetske, morfološke, derivacijske i druge promjene” (PUTANEC, ŠIMUNOVIĆ 1976: X). Управо због тога важно је алоглотна имена посматрати као део антропономастичког фонда одређеног народа, јер се њима одражавају успостављене корелације у погледу друштвених контаката. Преузимање и адаптација страних имена не посматра се као негација етничности и слабљење свести о националном пореклу, већ говори о асимилацијама и контактним релацијама које су последица етнодемографских кретања становништва.

2.1. Типови класификације личних имена

Ономастичка литература нуди различите типове класификације антропонимске категорије имена. Поделе проучавалаца засноване су на врсти мотивације имена (нпр. ŠIMUNDIĆ 1988; PUTANEC, ŠIMUNOVIĆ 1976), структурним, семантичким и/или фонетско-фонолошким алтернацијама (ЋИРИЋ 1997). Шћепановић нуди поделу засновану на спрези елемената творбе и етимологије (ШЋЕПАНОВИЋ 1997), а неки нуде класификацију имена само према пореклу настанка (ПЕЦО у: ЋИРИЋ 1997, ГРКОВИЋ 1983).

Антропонимија као део ономастике сматра се релативно утемељеним сегментом, о чему сведоче бројни научни радови и монографије. Међутим, свако истраживање нуди могућност одређене анализе и одабир нивоа који су у складу са ексцерпираним грађом у зависности од специфичности и циљева.

У овом раду корпус истраживања представља категорија личног имена Рома на територији Враћа, а анализа је заснована на утврђивању порекла имена.

2.2. Лично име код Рома

Сачињавање антропономастикона Рома чини се значајним за ову националну мањину, чиме се, свакако, поспешује и њихов статус. Враће је, донекле, хомогена друштвена средина у којој највећи део популације чине Срби, али у Врању живе и националне мањине. Већински део становништва

је српски и православне вероисповести, па се не може без резерве узети асимилација осталог (несрпског) становништва ка доминантној структури. Из тог разлога анализа антропономастикона Рома на ареалу Града Врања значајна је и за лингвистику како би се видео проценат интеракције и „приклањања” овог народа, те је коректно посветити им пажњу и проучити њихов лексички корпус.

3. Анализа грађе

Грађа за истраживање антропономастикона Рома обухвата 73 мускулонима и 76 феминонима. Најпре ће бити категоризована мушка лична имена према пореклу и то у следеће групе: 1. словенска, 2. несловенска, а потом ће на истом принципу бити разврстана и женска лична имена⁷.

3.1. Мушка лична имена

3.1.1. У прикупљеној грађи је најзаступљенији слој имена словенског порекла која су: сложена од словенских основа, изведена имена од основа и суфикса, скраћена имена која су често хипокористици, преузета имена из осталих словенских језика.

Словенска имена: *Бора, Борислав, Бошко*⁸, *Бранислав, Власта, Војислав, Дарко, Дине*⁹, *Драган, Драги, Драгослав, Дуле*¹⁰, *Душко, Љубиша, Миле, Милијан, Милош, Миљан, Ненад, Раде, Ратко, Слободан, Срба, Станиша, Станко, Тане*¹¹.

3.1.2. „Несловенска имена” (ЋИРИЋ 1997) углавном су „преузета имена” (ШЋЕПАНОВИЋ 1997) и то су сва имена позајмљена из других језика (имена страног порекла која су се адаптирала у наш језички систем посредством различитих утицаја и сматрају се делом ономастикона једног народа). Међу њима има и хипокористика у функцији личних имена.

а) календарска/црквена/хришћанска имена: *Аврам, Адам, Александар, Аџа, Габријел, Давид, Данијел, Данил, Данило*¹², *Дино, Ђулијан, Еману-*

⁷ Анализа порекла имена рађена је према ГРКОВИЋ 1977, SMAILOVIĆ 1990.

⁸ Грковић наводи да је *Бошко* „изведено од Бож(а) + ко”. (1977: 43)

⁹ Хипокористик имена *Костадин, Миладин, Стојадин* (према ГРКОВИЋ 1977: 76).

¹⁰ Хипокористик настао од имена *Душан* – „изведено од истог корена који је у именицама *дух* и *душа*. Није искључено да је име настало од празника *Духови*”, наводи Милица Грковић (1977: 85).

¹¹ *Тане* је хипокористик имена *Танасије* које је „варијанта имена *Атанасије*” (1977: 191).

¹² Милица Грковић истиче да је *Данило* „варијанта имена *Данил. Данил* – грч. Δανιηλ < хебр. Dāni'él”. (1977: 72)

ел, Јашко, Мануел, Марјан, Марко, Мартин, Матијас, Матеја, Михајло, Никола, Перица, Симон, Стефан, Таке¹³, Тимча, Тони, Трајче¹⁴; Филип;
б) имена из неког европског или другог светског језика: Саша (рус.); Едвард, Едисон (енгл.);
в) муслиманска имена (из арап. и тур. језика): Иса, Исмаил, Мирсад, Назлија, Незад, Ферди, Шериф.
г) имена позајмљена од других народа под савременим утицајима¹⁵: Брендон, Дејвид, Денис, Кевин, Роланд, Роналд, Стивен, Фабијан.

3.2. Женска лична имена

3.2.1. Словенска имена: Биљана, Бисера¹⁶, Грана, Дејана, Дивна, Драгана, Драгослава, Бука, Ђурђина, Златица, Зорица, Милена, Милица, Мира, Мирјана, Невена, Радослава, Радмила, Слађана, Слободанка, Србијанка, Станика, Тијана;

3.2.2. Несловенска имена:

а) календарска/црквена/хришћанска имена: Алабина, Александра, Анка, Дајана, Данијела, Дијана, Булијана, Емилија, Емилијана, Ивана, Ирена, Кристијана, Кристина, Лидија, Љиљана, Маја, Мануела, Марија, Марјана¹⁷, Мартина, Мирјана¹⁸, Нина, Оливера, Рената, Ребека, Тамара;

б) имена из неког европског или другог светског језика: Нађија, Наташа, Соња (рус.); Маријана¹⁹, Силвана (итал.); Рамона (нем.); Клаудија (рим.);
в) муслиманска имена (из арап. и тур. језика): Ајрија, Ајша, Јасмина, Кадуна, Мајмира, Мевлида, Мерима, Мерја, Садија, Санија, Смаја, Суада, Сунита;

¹³ Таке је од Така, према ГРКОВИЋ 1977: 191. Така пак води порекло од Тадија, Танасије итд. (Тадија – грч. Οαββαϊος < хебр. Taddē).

¹⁴ Трајче је изведено од Трај(а) + че. (Грковић 1977: 197) Лично име Траја је „од Трајан, а може бити и од глагола трајати као заштитно име” (Исто: 196). Трајан – рум. Traian < лат. Traianus.

¹⁵ О овој категорији имена говори Милица Грковић (1983: 212).

¹⁶ Када је у питању име Бисера, Милица Грковић упућује на мушку варијанту Бисер (арап. busr < тур. bürge) као „стару словенску позајмицу узету за лично име у новије време према женским именима Бисера и Бисерка” (1977: 36, 222). Међутим, Бисера „може бити и превод имена Маргарета” (Исто: 222), а Маргарета је варијанта имена Маргарита од грч. μαργαρίτα – бисер. (Исто: 276)

¹⁷ Женски облик према мушком имену Марјан < Маријан (лат. Marianus). (ГРКОВИЋ 1977: 277, 127)

¹⁸ Име Мирјана (према ГРКОВИЋ 1977: 281) може бити од хебр. Mīriām, или је изведено од корена мир + јана као Борјана и Горјана.

¹⁹ Грковић (276) наводи да је женско име Маријана итал. лично име Mariana (сложено од Марија и Ана), а може бити изведено од Мариј(а) + ана као Драгијана, Милијана.

г) имена позајмљена од других народа под савременим утицајима: *Бонита, Касандра, Моника, Саманта, Себастијана, Снежана*²⁰, *Џесица*.

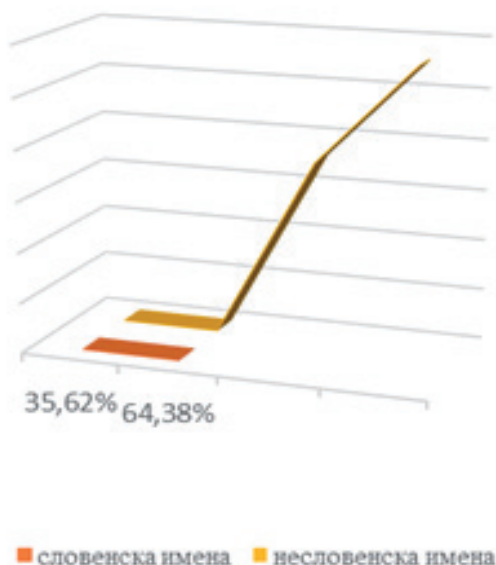
4. Резултати истраживања

4.1. Класификација грађе ромских личних имена извршена је према етимологији.

Мускулонима има 73 и разврстани су на имена словенског порекла – 26 (35,62%) и несловенског порекла – 47 (64,38%). Статистичка анализа показује да је категорија несловенских имена бројнија, а на основу поделе уочено је да доминирају календарска/хришћанска/црквена имена – 29, односно 61,70%. Избројано је 8 имена позајмљених од других народа под савременим утицајима, то јест 17,02%, док су само 3 имена из неког другог језика (6,38%). Имена муслиманског порекла у овом делу корпуса је 7, односно 14,89% укупног броја мушких личних имена Рома.

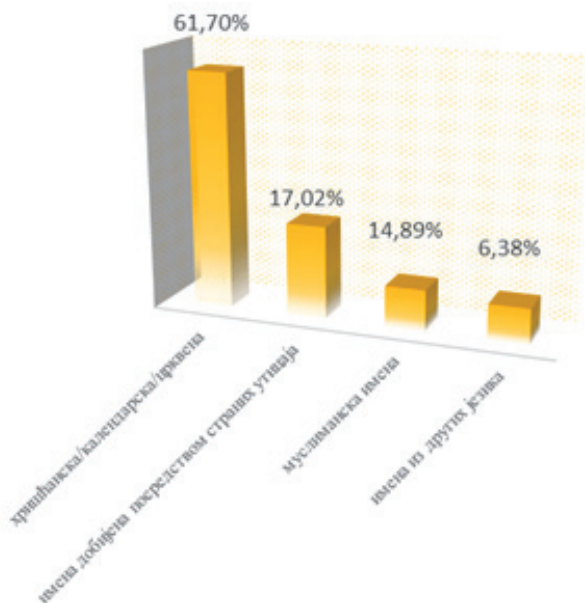
Статистички резултати мушких личних имена Рома представљени су помоћу Дијаграма 1 и 2.

Дијаграм 1. Мускулоними словенског и несловенског порекла

²⁰ *Снежана* је „превод нем. Schneewittchen – снежно бела. Име је распрострањено под утицајем главне личности приче *Снежана и седам патуљака*” (ГРКОВИЋ 1977: 307)

Дијаграм 2. Подела несловенских мушких имена

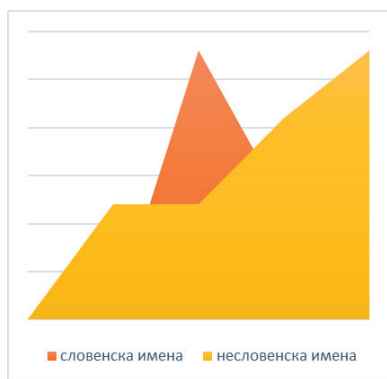
4.2. У обрађеној грађи избројано је 76 феминомина. Класификовање је извршено као и код мушких личних имена – на имена која су етимолошки словенска и она која су по етимологији несловенска. У грађи су евидентирано 23 имена словенског порекла, односно 30,26%, док су 53 имена (69,74%) несловенског порекла.

Опус феминомина несловенског порекла приказује већу заступљеност у овом делу антропономастикона, а највише је евидентирано календарских/црквених/хришћанских имена – 26, то јест 49,05%; следе имена муслиманског порекла из арапског и турског језика – 13 (24,53%). Имена из неког европског или других светских језика има 7, односно 13,21% и исто толико (7) имена која су дошла посредством савремених утицаја (такође 13,21%).

Статистичка анализа женских ромских личних имена представљена је помоћу Дијаграма 3 и 4.

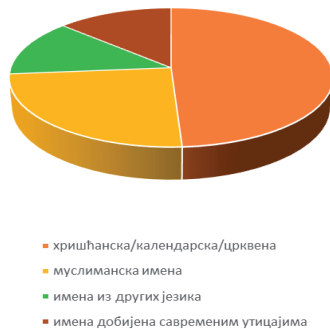

Дијаграм 3.
Феминини словенског и несловенског порекла

30,26%

Дијаграм 4.
Подела несловенских феминина

69,74%

Именовање женских особа ромске популације, након статистичке обраде, указује на чињеницу да је фреквентнија употреба антропонима несловенског порекла.

5. Закључна разматрања

Антропономастикон Рома још увек је недовољно истражена област у лингвистичкој литератури. С једне стране проучавање ромских имена представља изазов, док је са друге стране значајан допринос социолингвистичким истраживањима. Живот Рома у блиској је вези и међузависности са српским становништвом на ареалу Града Врања, па је таква корелација резултирала и на плану именословља.

На почетку истраживања корпуса пошло се од претпоставке да је на антропонимију Рома непосредни утицај извршило већинско српско становништво у погледу антропониимије.²¹ Резултати истраживања показују да доминантне слојеве, и у случају мускулонима и код феминина, чине имена словенског порекла и хришћанска/календарска/црквена имена. Дакле, су-

²¹ О томе како су Роми припадали хришћанству још у првом периоду владавине Османлија и да корени 'словенизације' потичу из предосманског доба писао је Драган Тодоровић наводећи записе у којима се изводи закључак да се управо масовна појава словенских имена код Рома још у 16. веку објашњава њиховим насељавањем Балканског полуострва пре Османлијских освајања (детаљније у: ТОДОРОВИЋ 2011: 1151–1157).

живот заједница допринео је томе да српски антропонимски систем утиче на формирање ромског система. То потврђују анализирани примери слоја хришћанских/календарских/црквених имена и, посматрајући такве резултате, могуће је говорити о утицају који врши религијско опредељење. Срби као православни народ претендују да очувају традицију и верске интенције, па се у овом случају уочава резултат контактних релација и асимиловање ромског становништва. Може се рећи да су и имена муслиманског порекла, у проучаваној старосној групи, управо из разлога верске опредељености, мање фреквентна.²²

Слојеви савремених имена и имена преузетих од других народа у ромском антропономастикону нису доминантна, али свакако представљају специфичност и резултат су социјалних утицаја изазваних миграцијама Рома који неретко покушавају да егзистенцију обезбеде привременим или повременим радом ван граница Србије.

Антропонимијски фонд једног народа сматра се једном од важних манифестација културно-језичких корелација и адаптација, те је потребно проучити и овај сегмент лингвистике. Добијени резултати испитиване старосне групе приказују тежњу ромског становништва ка формирању сопственог антропономастикона, без доминантног и/или превладавајућег. О томе сведочи оваква, донекле разнолика, ономастичка ситуација, која, притом, осликава ромски менталитет.

Са друге стране, осим „слободарског” карактера Рома, потребно је узети у обзир њихов досељенички статус, па су потенцијална приклањања словенском народу овог ареала и адаптација ономастикона била очекивана. Хипотеза постављена на почетку истраживања да је антропонимски систем Рома последица различитих социокултуролошких и територијалних утицаја показала се тачном што се уочава и у слоју личних имена истраживаног дела антропономастикона.

²² Видосава Стојанчевић је још 1981. истакла да је „у првим пописима становништва ослобођених предела, нова српска администрација сврставала циганско становништво ових крајева у општу категорију ’турског’ или ’мухамеданског’ становништва, а делом у категорију ’хришћанске вероисповести’ и ’туђе народности’ (СТОЈАНЧЕВИЋ 1981: 140). „Познато је да је после независности Србије (августа 1878), и нарочито после доношења наредбе о покрштавању Цигана у неким крајевима Србије 1892, која је делом примењена (мада непотпуно и површно), и у ослобођеним пределима, један део муслиманског циганског становништва ових предела био преведен у православну веру, односно покрштаван.” (Исто, 142) Дакле, и тада, присилним социјално-верским наметима, долазило је до индиректних трансмисија на лингвистичком плану, што се одражавало и у потоњем, савременом добу. Овим историјским чињеницама потврђује се утицај и конзистенција фактора социјалне, језичке и, у нашем ужем случају, именословне сфере који се, на основу резултата овог истраживања, могу уочити и даље, у мањој мери.

Аврам	Исмаил	Срба
Адам	Јашко	Станиша
Алберт	Кевин	Станко
Александар	Кристијан	Стефан
Бора	Љубиша	Стивен
Борислав	Марјан	Таке
Бошко	Марко	Тане
Бранислав	Мартин	Тимча
Брендон	Матеја	Тони
Власта	Матијас	Трајче
Војислав	Миле	Ћабијан
Габријел	Милош	Ферди
Данијел	Милијан	Филип
Давид	Миљан	Шериф
Данило	Незад	
Дарко	Ненад	
Дејвид	Никола	
Денис	Мирсад	
Дине	Михајло	
Дино	Перица	
Драган	Раде	
Драги	Ратко	
Драгослав	Роланд	
Едвард	Роналд	
Едисон	Саша	
Елдисон	Симон	
Иса	Слободан	

Алабина	Мартина	Саманта
Александра	Мевлида	Санија
Аманда	Мерима	Себастијана
Анка	Мерја	Селенора
Биљана	Милена	Силвана
Бисера	Милица	Слађана
Бонита	Мира	Слободанка
Грана	Мирјана	Смаја
Дајана	Кристијана	Снежана
Данијела	Кристина	Соња
Дејана	Лидија	Србијанка
Дивна	Љиљана	Станика
Дијана	Маја	Суада
Драгана	Мајмира	Сунита
Драгослава	Мануел	Тамара
Ђука	Мануела	Тијана
Ђулијана	Марија	Џесика
Емилија	Маријана	
Емилијана	Марјана	
Златица	Моника	
Зорица	Нађија	
Ивана	Назлија	
Ирена	Наташа	
Јасмина	Невена	
Кадуна	Ребека	
Касандра	Рената	
Клаудија	Садија	

Цитирана литература

- ГРКОВИЋ, Милица. *Речник личних имена код Срба*, Београд: Вук Караџић, 1977.
- ГРКОВИЋ, Милица. „Неке нове појаве у српској антропонимији”. *Ономатолошки прилози V* (1983): 212–215.
- ИВИЋ, Павле. *Дијалекти српскохрватског језика: увод и штокавско наречје*, Нови Сад: Матица српска, 1985.
- САИТОВИЋ, Баја Лукин. „Ромски језик: актуелни процеси стандардизације у Србији”. *Очување, заштита и перспективе ромског језика у Србији*, зборник радова, ур. Тибор Варади и Биљана Сикимић (2018): 31–44.
- СИКИМИЋ, Биљана (ур.). *Језик и традиција књажевачких Рома*. Књажевац: Народна библиотека „Ђегош”, 2018.

- ЛАЗАРЕВИЋ, Велибор. *Српски именовани: одабране руковети*. Земун, Нови Београд: ВООК/MARSO, 2001.
- НП 2012: *Национална припадност – Подаци по општинама и градовима*, Београд: Републички завод за статистику.
- ОБРАДОВИЋ, Жарко В. *Мањине не Балкану*, Београд: Чигоја штампа, 2002.
- РАДОВАНОВИЋ, Светлана и Александар Кнежевић. *Роми у Србији – Попис становништва, домаћинства и станова у 2011. У Републици Србији*, Београд: Републички завод за статистику, 2014.
- СТОЈАНЧЕВИЋ, Видосава. „Роми (Цигани) у Јужној Србији”. *Лесковачки зборник XXI* (1981): 137–160.
- ТОДОРОВИЋ, Драган. „Роми на Балкану и у Србији”. *Теме* 4 (2011): 1137–1174.
- ЋИРИЋ, Љубисав. „Ономастика белопаланачког краја”. *Ономатолошки прилози XIII* (1997): 37–338.
- ЋИРИЋ, Љубисав. „Типови личних имена у призренско-тимочкој области”. *Име у култури Срба и Бугара / Името в културата на Сърби и Българи*, зборник радова Филозофског факултета у Нишу, прир. Дубравка Поповић Срдановић (2011): 29–43.
- ШЋЕПАНОВИЋ, Михаило. *Именовани ваљевске Петнице*. Београд: Институт за српски језик САНУ, Ваљево: Истраживачка станица Петница, 1997.
- ШЋЕПАНОВИЋ, Михаило. „Српска ономастичка терминологија”. *Свет речи – часопис за српски језик и књижевност* 15–16, год. VII (2003а): 14–16.
- ШЋЕПАНОВИЋ, Михаило и Снежана Баук. „Терминологија српске антропониције”. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 32/3 (2003б): 269–287.
- ВРАЊЕ: <<https://sr.wikipedia.org/sr-ec/%D0%92%D1%80%D0%B0%D1%9A%D0%B5>><24. 7. 2021>
- AGIĆ, Senad. *Muslimanska lična imena sa etimologijom, etimološkom grafijom I semantikom – izbor*. 2. Izd. Sarajevo: Starješinstvo islamske zajednice, 1990.
- BJELANOVIĆ, Živko. „Hipokoristik kao oznaka za tvorbeni način I kao oznaka za vrstu značenja”. *Folia onomastica Croatica*, 15 (2007): 1–14.
- ЂУРИЋ, Rajko. *Romologija*. Београд: Тим за социјално укључивање и смањенје сиромаштва Владе Републике Србије, 2021.
- ILIĆ, Rozalija i Emilija Ilić, Slavoljub Đorđević, Aleksandar Spasić, Slavica Rakić, Rajko Ranko Jovanović, Ibrahim Osmani, Dragan Živković. *Romi kroz vreme*. Kragujevac: Romski informativni centar, 2002.
- PUTANEC, Valentin i Petar Šimunović: *Leksik prezimena Socijalističke Republike Hrvatske*. Zagreb: Nakladni zavod Matice hrvatske, 1976.
- SKOK, Petar. 1971: *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. Knj. 1–4. Zagreb: JAZU, 1971.
- SMAILOVIĆ, Ismet. *Muslimanska imena orijentalnog porijekla u Bosni I Hercegovini*. 2. izd. Sarajevo: Institut za jezik I književnost, 1990.
- ŠIMUNDIĆ, Mate. *Rječnik osobnih imena*. Zagreb: Nakladni zavod Matice hrvatske, 1988.

ŠIMUNOVIĆ, Petar. *Uvod u hrvatsko imenoslovlje*, Zagreb: Golden marketing, Tehnička knjiga, 2009.

Milica P. Stojiljković

PERSONAL NAMES OF ROMA IN VRANJE

The paper presents a research on the origins of personal names of Roma of primary school age in the territory of Vranje. The anthroponymic category of personal name was taken for analysis; a total of 76 feminomins and 73 masculonims. The goals of the research are to present the nouns of the Roma national minority, to determine which layer they belong to (cataloging), as well as to review the sociolinguistic influences that were performed during the assimilation of the population. The anthroponymic fund of a nation is considered one of the important manifestations of cultural-linguistic correlations and adaptations, so it is necessary to study this segment of linguistics as well. During the research, methods of excerpt, classification, induction and synthesis with statistical analysis and graphical representations were used. The hypothesis set at the beginning of the research according to which the personal names of Roma were created due to the direct influence of the majority population proved to be correct, so in this area we can talk about socio-cultural and territorial influences within the Romani anthroponymic fund.

Keywords: antonymy, Roma, personal name, sociolinguistics, anthroponomasticon, Vranje.